XV. évf. 44. szám 2026. november 1.

Tabi Öröm-Hírmondó

A tabi Utolsó Vacsora Római Katolikus Plébánia és a hozzá tartozó filiák heti lapja

Zsoltár:

Virágot az élőknek is!

"A kisfiú olyan ötéves forma volt. Várt. Várta a nagymamát, akivel ki fognak menni a papához a temetőbe. A nagymama pedig még tett- vett. A fiú pedig izgatott volt már, sosem volt a temetőben, a papánál sem, így kérdezgette a nagymamát.
- Mama, miért visznek az emberek ennyi virágot a temetőbe?
- Mert a virágokkal gondolnak azokra, akiket szerettek, de már nincsenek. Úgy, mint a papa.
- Értem. Mama, én is szedhetek virágot, amit vihetek ki oda?
- Persze, Angyalom. Nekem még van egy kis dolgom, szedj, amennyit akarsz, a fagyok úgyis elviszik.
A kisfiú fogta magát és kiment, majd egy nagy kazal virággal tért vissza. Közben a nagymama is elkészült, így elindultak. Mikor kiértek, a nagymama biztos léptekkel ment, a kisfiú megszeppenve követte a kősírok között. Majd mikor odaértek a papa sírjához, meglepődött.
- Mama, a papa ott van lent?
- Csak a teste, a lelke ott fent a mennyben - mutatott az ég felé.
- Az jó, mert ott lent biztos hideg van, és a papa nem szerette a hideget. Az a sok bácsi és néni is ezért jön ki a temetőbe? Virágot hozni?
- Igen, de nemcsak virágot hoznak, hanem gondozzák, tisztogatják a sírokat, és sokat gondolnak azokra, akikhez kijöttek.
- Akkor ezért szomorú mindenki itt?
- Tudod, sajnos az emberek sokszor későn eszmélnek rá, mennyire múlandóak vagyunk, és sok dolgot nem tudtak elmondani azoknak, akik már nincsenek közöttünk.
- De miért nem akkor mondják el, amikor még a többi ember még nincs a mennyben? Mert így is hallják? A papa is hall minket?
- Remélem igen, Angyalom...
- Mama, körbe mehetek?
- Jó, de messze ne menj, nemsokára végzek. A nagymama belemerült a feladatába, és fel-felpillantott kisunokáját keresve. Látta a komor tekintetű szőke üstököt, ahogy járkál csendben. Aztán a jövő-menő emberek szavára lett figyelmes.
Virágot kaptam egy kisfiútól... – Marika, egy kisfiú adott két szál virágot nekünk... - Megjelent és mosolyogva adott egy virágot és elfutott...- Kié ez a kisfiú? Végig járja az egész temetőt, és mindenkinek virágot ad!
A nagymama körbenézett, és meg is látta unokáját, ahogy egy hajlott hátú asszonynak adja épp az utolsó szál virágot a kezéből. Oldalt pillantott, s a nagy csokor virágnak hűlt helye volt, amit unokája szedett. Könnybe lábadt szemmel hívta magához:
- Hát te merre jártál? Most hallom, hogy egy kisfiú mindenkinek virágot osztogat. Nem a papának szedted?
- A legszebb itt van, az a papáé. A többit meg odaadtam néniknek és bácsiknak.
- De miért?
- Mert szerintem sokkal jobb a kezükbe adni a virágot az embereknek. A nagymama magához ölelte a kisfiút, és szeme összeakadt azokéval, kik lassan, mosolyogva sétáltak el mellettük. Kezükben egy szál virággal, párás szemmel. Majd halkan így szólt:
- Tudod, ezt a papa biztos látta...
- Biztos? - nézett fel rá a kisfiú.
- Biztos...
GONDOLAT: Ne csak az elhunytakra gondolj! Vigyél virágot azoknak is, akik élnek, és akiket szeretsz! Add a kezükbe a virágot, amíg teheted!

forrás: Laudetur

Isten mindentudása és jelenléte

Uram, te megvizsgálsz és ismersz engem, tudod, hogy ülök-e vagy állok.
Gondolataimat látod messziről, látsz, ha megyek vagy pihenek.
Minden utam világos előtted.
A szó még nincs nyelvemen, s lám, az Úr már tud mindent.
Elölről és hátulról közrefogsz, s a kezed fölöttem tartod.
Csodálatos ezt tudnom, olyan magas, hogy meg sem értem.
Hová futhatnék lelked elől? Hová menekülhetnék színed elől?
Ha felszállnék az égig, ott vagy.
Ha az alvilágban tanyáznék, ott is jelen vagy.
Ha felölteném a hajnal szárnyait, és a legtávolibb partokon szállnék le,
ott is a te kezed vezetne, és a te jobbod tartana.
Ha azt mondanám: Borítson el a sötétség, és az éj úgy vegyen körül, mint máskor a fény:
neked maga a sötétség sem homályos, s az éj világos neked, mint a nappal.
Te alkottad veséimet, anyám méhében te szőtted a testem.
Áldalak, amiért csodálatosan megalkottál, és amiért csodálatos minden műved.
Lelkem ismered a legmélyéig, létem soha nem volt rejtve előtted.
Amikor a homályban keletkeztem, és a föld mélyén elindult életem,
szemed már látta tetteimet, s könyvedben mind felírta őket.
Meghatároztad napjaimat, mielőtt még egy is megjelent belőlük.
Terveid, Uram, felfoghatatlanok, s milyen tömérdek a számuk!
(Zsolt 139,1-17)

Hogy a világot megismerjük, Isten szemével kell azt néznünk. (Albert Schweitzer)

Római Katolikus Plébánia Hivatal Tab

Plébános: Sifter Gergely telefonszám: 06-30/785-1060
Tab, Petőfi Sándor utca 9/a
www.tabiplebania.hu, tab.plebania@gmail.com
Állandó diakónus: Lehoczki Gábor tel: 06-30/926-4626
Hivatali órák: csütörtök.: 16^{00} - 17^{30} óráig
szombat: 9^{00} - 10^{00} óráig.
Temetés bejelentése: bármikor lehetséges
Mise- és szertartásrend:
November 2., hétfő: 8^{00} Tab szentmise
November 4., szerda: 8^{00} Tab szentmise
November 6., péntek: 18^{00} szentmise Tab
November 8., vasárnap:
8^{00} Torvaj – 9^{30} Megyer - 11^{00} Tab szentmise
November 11., szerda: 8^{00} Tab szentmise
November 13., péntek: 18^{00} szentmise Tab
November 15., vasárnap:
8^{00} Lulla – 9^{30} Zala - 11^{00} Tab szentmise
Egyházi hozzájárulásuk összegének befizetési módjai:
- Templomainkban a szentmisék után
-A Plébánia Hivatalban (Tab, Petőfi S. u. 9/a.)
-Átutalással nevüket és lakcímüket feltüntetve a következő számlaszámra: CIB Bank: 10700749-71203887-51100005 A közlemény: „Egyházi hozzájárulás”, valamint az adott év.
Fizethetnek csekken is, amely az újságos polcról elvihető.
KARITÁSZCSOPORT
Vezetője: Dr. Vajda Péter; a csoport elérhetősége: tabikaritasz@gmail.com